

Statsministeriets akter i sagen vedrørende Østrig?

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok sige, at det er svært at få statsministeren til at svare på noget som helst under denne her debat, og jeg synes egentlig, det ville klæde statsministeren at fortælle Folketingets medlemmer, hvornår vi så kan få svar på de spørgsmål, vi har, når vi ikke kan få det i forbindelse med en spørgetid, hvor det hele er forberedt, alle spørgsmål ligger klar. Statsministeriet har haft dagevis til at forberede, hvad de skulle svare. Det er for dårligt, synes jeg.

Det fremgår nu tydeligt – det er jo nyt – i medierne, bl.a. i Jyllands-Posten i dag, at de andre lande har haft meget god tid til at tage stilling til de her ting. Den finske regeringsrådgiver Jari Luoto siger, at sanktionerne har været på tale hele ugen, og her taler vi altså før fredag, hvor der var direkte kontakter mellem landene, allerede på det tidspunkt var man klar over, at nogle lande ville reagere meget skarpt. Altså man har i Finland, man har også i England, man har i Holland vidst, at der kom noget her, og derfor er det jo altså meget relevant at få svar på de her spørgsmål. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvornår kan vi så få svar?

Christian H. Hansen (DF):

Vi har haft en meget tavs statsminister i dag. Statsministeren har tidligere omkring det her emne brugt ordet svips, og i dag er der så ikke mere kød på fuglen. Statsministeren er også meget ked af at skulle komme hened i Folketingssalen, kan vi forstå, og skulle forklare det her hver onsdag, men det bliver så fremtiden for statsministeren, hvis vi ikke får nogle svar.

Var det så ikke bedre at tage en undersøgelse, for når der nu ikke er noget i det her overhovedet, hvad er der så i vejen med sådan en undersøgelse? Den kan jo ikke betyde noget. Den kunne jo blot betyde, at statsministeren måske fik en onsdagspause.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg skal sige til det andet spørgsmål om journaler og indsigt i journalerne: Svaret er nej af principielle grunde. Så er vi jo reelt langt inde i en undersøgelse, og det vil være en undersøgelse, der ikke vil være omgivet af de retssikkerhedsmæssige hensyn, der skal tages. Det er jo

derfor, vi har lavet en betænkning her i Folketinget om, hvordan man udarbejder en undersøgelse, og det kan der ikke gå på kompromis med. Enten er det en undersøgelse, eller også er det ikke en undersøgelse. Der er ikke nogen mellemveje her. Og jeg ville finde, at det ville være en dårlig anvendelse af skatteydernes penge at igangsætte en undersøgelse, fordi der ikke er grundlag derfor.

Det har jeg svaret klart på. Det fik jeg oven i købet lidt ros for fra, tror jeg, hr. Thulesen Dahl. Sagt til hr. Thulesen Dahls kolleger: Jeg svarede faktisk klart på det. Vil regeringen tage initiativ til en undersøgelse? Og svaret er: Det vil regeringen ikke. Det ser vi ikke noget grundlag for.

Så vil jeg gerne slutte for min part med endnu en gang at minde Folketinget om en meget enkel ting, også den ivrige hr. Lars Løkke Rasmussen, som har så travlt med § 19, og hvad ved jeg. Se, hvis partiet Venstre nogensinde havde haft et reelt politisk ansvar for denne sag, så ville partiet Venstres ledere have taget nøjagtig den samme holdning til denne sag, som jeg har taget. Jeg ringede til partiet Venstres leder mandag morgen efter den søndag og havde en samtale med partiet Venstres formand, spurgte Venstres formand: Er Venstres formand af samme holdning som jeg? Og det var han. Så skal vi nu ikke se at komme ind til sagens kerne?

Denne sag handler om, at der ikke er ét eneste ansvarligt parti her i Folketinget, der ville have taget medansvar for at placere Danmark i en skammekrog, på sidelinjen, som kunne være ensbetydende med, at Danmark var enig i den nye østrigske regerings ene partis holdning. Det ønsker jeg ikke skal ske for Danmark. Det ville have ramt vores omdømme, det ville have skadet vores placering i Europa. Det ønsker jeg under ingen omstændigheder, og det ved Venstre egentlig også godt.

For min part synes jeg, det skal siges efter denne spørgerunde. Jeg synes, det er på sin plads, og jeg har så for min part ikke mere at tilføje til det spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg kan jo nu forstå, at statsministeren godt vil referere fra samtaler, som statsministeren har haft med kolleger. Det ville statsministeren ikke for et øjeblik siden, da det drejede sig om andre kolleger, hvor det måske kunne være lidt ubehageligt for statsministeren at citere fra de samtaler.